

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/91/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823219142
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3823219142.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobkyne: A. B., C. D., nar. XX.X.XXXX, bytom E. C. XXX/XX, F., žalovaný C. B., nar. XX.X.XXXX, bytom E. C. XXX/XX, F., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 11. augusta 2023, č.k. 7C/44/2023-22, takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak, že uložil žalovanému, aby nevstupoval do spoločného (BSM) bytu č. X v bytovom dome súp. č. XXXXX v k.ú. F. (výrok I.). V súvislosti s touto povinnosťou uložil súd prvej inštancie žalobkyni, aby v lehote 60 dní od právoplatnosti uznesenia podala proti žalovanému žalobu o vylúčenie žalovaného z užívania spoločného bytu (§146 ods. 2 OZ), resp. o obmedzenie jeho užívacieho práva (výrok II.), s tým, že ak žalobkyňa takúto žalobu v stanovenej lehote nepodá, súd neodkladné opatrenie zruší (výrok IV.). Vo zvyšku súd prvej inštancie návrh zamietol (výroky II., V. a VI.)

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. f/, e/ a h/ CSP a konštatoval, že predmetom BSM strán sporu je aj byt č. X, na X. poschodí, vo vchode XX, nachádzajúci sa v bytovom dome súp. č. XXXXX, postavený na pozemku parcela reg. „C“, parc. č. XXXX/X v k. ú. F.. Mal za osvedčené, že dňa 5.8.2023 po odpykaní výkonu trestu za trestný čin nebezpečného vyhrážania spáchaný voči žalobkyni, bol žalovaný prepustený na slobodu. Medzi stranami sporu došlo k nehode o právach a povinnostiach vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva k bytu. Keď bola žalobkyňa v práci, žalovaný odvrátil na byte zámok a nahradil ho vlastným. SMS správou ju žiadal, aby mu nezvonila, lebo aj tak jej neotvorí. Časť osobných vecí jej umiestnil do vriec a spolu so psom, ku ktorému má žalobkyňa veľkú citovú väzbu, odniesol do motorového vozidla. Žalobkyňa reagovala tak, že zavolała hliadku polície, za prítomnosti ktorej si odniesla niektoré svoje ďalšie veci. Ďalej mal súd prvej inštancie za osvedčené, že žalovaný od jeho prepustenia (5.8.2023) do podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (do dňa 10.8.2023), zaslal žalobkyni nenávistné SMS správy s vulgarizmami: „Vydr...klamárka“. „Ty špina skurvená. Za toto by si si čo zaslúžila. !!!!!!!?????“. „Špina, špina, špina“. SMS správa zo dňa 6.8.2023, o 18.46 hod. teda podľa súdu prvej inštancie obsahuje aj vyhrážanie sa niečím, čo by si podľa žalovaného zaslúžila. V kontexte s použitými vulgarizmami súd prvej inštancie vyvodil, že navrhovateľka by si mala zaslúžiť niečo negatívne vo vzťahu ku svojej osobe, keďže to o čo presne by malo ísť označil: !!!!!!!?????. Z použitých slovných spojení v SMS komunikácii, mal súd prvej inštancie za osvedčené dôvodné podozrenie z psychického násillia na navrhovateľke, pričom násillím je každá forma ubližovania, a to i prejavu nadvlády a slovných vyhrážok. Súd prvej inštancie mal teda za to, že nie je dôvod spochybňovať tvrdenia navrhovateľky, že žije v strachu o svoj život a zdravie po zaslaní SMS správ s vyššie uvedeným obsahom a potom, akým spôsobom sa žalovaný dostal do spoločného bytu. V záujme ochrany práv žalobkyne preto vyhovujúcou časťou neodkladného opatrenia

uložil žalovanému, aby dočasne nevstupoval do spoločného bytu. Súčasne uložil žalobkyni podať návrh vo veci samej ako je uvedené vyššie.

3. Proti nariadeniu neodkladného opatrenia podal odvolanie žalovaný, ktorý s rozhodnutím nesúhlasil a žiadal návrh žalobkyne zamietnuť. Obavy z násilia voči žalobkyni nepovažoval za opodstatnené, pretože tvrdenia žalobkyne sú podľa neho nepravdivé, rovnako ako v minulosti, keď bol pre klamstvá žalobkyne odsúdený. Nesúhlasil, že žalobkyňa nemá kde bývať, pokiaľ by nebývala v spoločnom byte a uviedol, že mohla ísť na ich chalupu, ktorú teraz musí obývať on, alebo do rodičovského domu kde je spoluvlastníčkou. Nevyhnutnosť dochádzať do práce nepovažoval za významnú. Ďalej žalovaný poukázal, že dôvodom vzniknutých problémov bola neúčast žalobkyne na financovaní nákladov bývania a uviedol tiež, že mu počas výkonu trestu vybrala z účtu 1.100 eur. Získať späť tieto financie bolo podľa žalovaného možné za pomoci toho, že ju vysťahuje zo spoločného bytu. Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím toto podľa žalovaného znemožnil a podporuje len príživníctvo žalobkyne. Žalovaný mal tiež zato, že byt nie je spoločný, ale patrí jemu a jeho rodičom, pretože s pomocou pôžičky od jeho rodičov mohli splatiť dlh na platbách spojených s užívaním bytu a túto pôžičku doteraz nevrátili. Žalovaný zdôraznil, že so žalobkyňou komunikuje výlučne formou správ, aby žalobkyňa nemohla nič opätovne zneužiť. Žalobkyňa sa ho nebojí a nikdy sa ho nebála. Naopak, podľa žalovaného to bola práve žalobkyňa čo bila jeho a on musel žiadať pomoc od polície. Na záver odvolania žalovaný uviedol, že pre klamstvá žalobkyne, podal na ňu trestné oznámenie pre krivú výpoveď.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu s odvolaním nesúhlasila a žiadala napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 355 a nasl. CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

6. Podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje.

7. Citované ustanovenie CSP umožňuje formou neodkladného opatrenia zabezpečiť ochranu fyzických osôb pred ohrozením telesnej alebo duševnej integrity zo strany inej osoby. Ohrozením telesnej integrity je fyzické násilie alebo jeho hrozba. Ohrozením duševnej integrity je psychické násilie alebo jeho hrozba, kam patrí aj nebezpečné vyhrážanie.

8. Odvolanie žalovaného je založené v prvom rade na tom, že z jeho strany k násiliu voči žalobkyni nedošlo. Podporne uvádza tiež dôvody, pre ktoré by mal v spoločnom byte ostať bývať on.

9. V prvom rade je potrebné uviesť, že v tomto konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že byt je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, pretože táto skutočnosť vyplýva zo zápisu v katastri nehnuteľností. Pre účely rozhodnutia o neodkladnom opatrení na tom nič nemenia ani žalovaným uvádzané okolnosti pôžičky od jeho rodičov.

10. Odvolací súd považuje za jednoznačne správny aj záver súdu prvej inštancie o existencii hrozby násilia zo strany žalovaného. Hoci žalovaný po prepustení z výkonu trestu nedošiel do fyzického kontaktu so žalobkyňou, a ako uvádza, cielene sa mu vyhýba, neznamená to, že jeho konanie nemôže u žalobkyne vyvolať pocit ohrozenia, teda psychické násilie. Násilné vniknutie do bytu za pomoci poškodenia zámku, vynesenie osobných vecí žalobkyne, vrátane živého zvieratá, do osobného vozidla, zamedzenie vstupu žalobkyne do bytu a následné zaslanie SMS s vyššie popísaným obsahom, jednoznačne predstavuje konanie, ktoré je spôsobilé vyvolať stavy úzkosti, obáv a strachu. Pri takýchto prejavoch žalovaného sú pochopiteľné obavy z jeho ďalšieho konania, a to tak obavy z opakovania tohto typu psychického nátlaku, ako aj obavy zo stupňovania až do fyzického násilia. Napokon to, že násilným obsadením bytu chcel žalovaný pôsobiť prinajmenšom psychicky na žalobkyňu potvrdil aj on sám v rámci svojho odvolania, keď uviedol, že obsadenie bytu bola jediná možnosť získať od žalobkyne späť financie, ktoré mu podľa jeho slov žalobkyňa dlží.

11. Za daných okolností, keď bola osvedčená hrozba násilia pri užívaní spoločného bytu neboli opodstatnené ani námietky žalovaného ohľadom komplikácii, ktoré mu vznikli pri zabezpečovaní iného bývania ako v spoločnom byte. Z vyjadrení žalovaného vyplýva, že mal možnosť svoju bytovú otázku riešiť bývaním na spoločnej chalupe a niektoré komplikácie s tým spojené neboli spôsobilé odôvodniť záver, že by rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo vecne správne.

12. Vzhľadom na uvedené nebolo odvolanie žalovaného dôvodné, odvolací súd sa s napadnutým rozhodnutím a jeho odôvodnením stotožnil, a rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti preto potvrdil.

13. O trovách tohto odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí (§ 262 ods. 1 CSP).

14. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).